

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6130/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Миладиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 260/20 од 26.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 260/20 од 26.08.2020. године, другог става изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 260/20 од 26.08.2020. године, другог става изреке.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 13/19 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја 1Ст. 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „Микро опрема“ у стечају Параћин, у износу неисплаћеног потраживања чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу 1Ст. 53/10 од 16.09.2010. године под редним бројем пријаве ППОТ79 у висини од 707.838,00 динара са законском затезном каматом на овај износ, почев од 16.09.2010. године као дана доношења закључка којим је признато и утврђено потраживање тужиоца, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 260/20 од 26.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Параћину Прр1 13/19 од 27.02.2020. године у делу става првог изреке, у погледу одлуке о накнади имовинске штете у износу од 707.838,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.09.2019. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда истог суда Прр 13/19 од 27.02.2020. године у преосталом делу става првог изреке, у погледу законске затезне камате и одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на досуђени износ накнаде имовинске штете плати законску затезну камату почев од 16.09.2010. године, као датума када је признато потраживање тужиоца у стечајном поступку па до 16.09.2019. године. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у погледу одлуке о законској затезној камати (став други изреке) тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што из навода ревизије произилази да се иста сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404.ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом, уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Пресуда другостепеног суда, у делу којим је одлучено о захтеву тужиоца на исплату законске затезне камате на досуђени износ почев од 16.09.2010. године до дана подношења тужбе, не одступа од закључка Врховног касационог суда Спп. 6/2016 од 02.11.20108. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године, у погледу законске затезне камате на потраживања утврђена правноснажним пресудама против дужника-друштвених предузећа у стечају, која се обрачунава до дана отварања стечајног поступка, у складу са законским решењем из чланова о стечају из 2009. године. Такође, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. став 1. и 2. ЗПП, ако је за право на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Ревизијом тужиоца се побија другостепена пресуда у делу у којем је преиначена пресуда првостепеног суда у погледу одлуке о затезној камати на досуђену накнаду имовинске штете, почев од 16.09.2010. године, када је потраживање тужиоца признато у стечајном поступку до дана подношења тужбе. Одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродавне за дозвољеност ревизије.

У случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о камати, а ревизијом се не побија одлука о главном дугу, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић